

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ
ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
† Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ
μεγάλου (†379).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε^{νδ} ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε^{νδ} Κυ ρι ι ε ε^{Δι}
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσχεςτηφω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου^{νδ} εν τω κε κρα γε ε^{Δι}
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου^{Πα}
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε^{Νη}

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου^{νδ} ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει^{Δι}
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε^{Νη}

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και^{νδ}

θυραν περι ο χης περι τα χειλημου

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλε κτων α αυ

των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Aκου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^v_{δλ}

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^v_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοςης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ_χ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^v_{δλ}

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ_χ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα

ρελ θω^v_{δλ}

Φ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^v_{δλ}

Ε^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^v_{δλ}

Ε^{Nη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^v_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τωων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου ^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι ^Δε ως ου

αν τα πο δω μοι ^ν

Ε^{Νη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου

Γ^{Νη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις
την φω νην της δε η σε ως μου

Ἰστώμεν Στίχους στ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς
γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς,
Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ο ι ι λα σμο σε στιν

Σ^{Νη} υγ κα τα βαι νων ο Σω ω τηρ τω γε νει

τω ω ων α αν θρω ω ω πων κα τε δε ξα το

σπα ργα νων πε ε ε ε ρι βο ο λην υ υ κκ

ε βδε λυ υ ξα α το σα ρ κο ος την πε ε ρι το ο

μην ο Οκ τα η με ε ρος κα τα την Μη η

τε ε ρα ο α να αρ χο ο ος κα α τα τον Πα

α α τε ε ε ε ρα αυ τω πι στοι βο ο η η η

η η η σω μεν συ ει ει ο Θε ο ο ο ο ο ος

η η η η μω ων ε λε η σο ο ο ον η η η η

μας (δεις)

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε ε πι ι τον Κυρι ο ον

Τὸ αὐτό.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε ε πι ι τον Κυρι

ο ον

Ουκ ε παι σχυν θη ο πα να γαθος Θε ε ος της

σαρ κο ος την πε ρι το ο μη ην α ποτ μη η η

θη η η η ναι αλλ ε ε δω κε εν ε α αυ τον

τυ υ πον και αι υ πο γρα αμ μον πα α α σι ι

προς σω τη η η ρι ι ι ι αν ο γαρ τσ νο

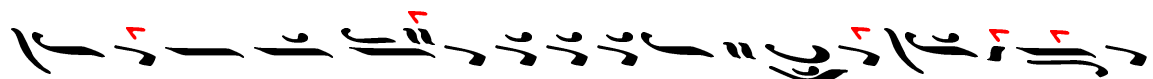
μδ ποι η η της τα τσ νο ο μδ εκ πλη η ροι

και των Προ φη των τα κη ρυ χθεν τα πε ε ε ε

ρι α αυ τσ ο παν τα πε ρι ι ι ε ε ε ε

 χω ων δρα α α κι και εν σπαρ γα α νοις ει ει

 λι ι ι θεις Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

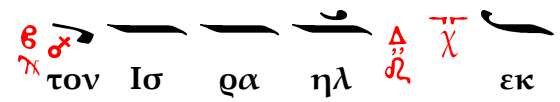
 σοι

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

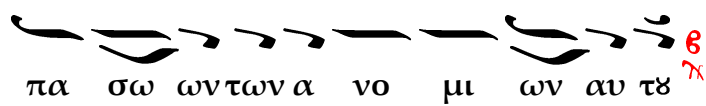
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς. Ἦχος Βου ς

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

 τον Ισ ρα ηλ εκ

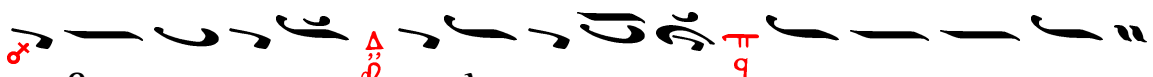

 πα σω ωντων α νο μι ων αυ τῃ

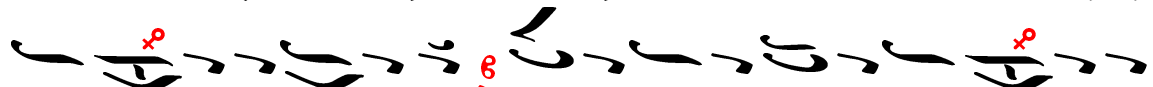
Ο ε πω νυ υ μως κλη θεις της βα σι λει ει ας

 ο τε το βα σι λει ον συ ι ε ρα τευμα το τῃ Χρι στῃ

 ε θνος α γι ον φι λο σο φι α και ε πι στη η

 μη Πα τερ ε ποι μανας το τε δι α δη μα τι σε κα τε

 κο σμη σε της βα σι λει ας Βα σι λει ε βα σι λευ ον

 των ο βα σι λευ ων και πα αν των Κυ ρι ος ο τω

 τε κον τι συν νο ς με νος α ἰ δι ος Υι ος

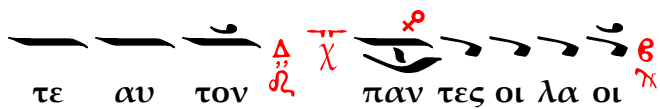

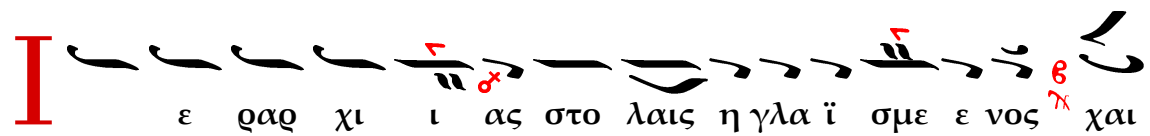
 και συν α να ρ χος ον ι κε τευ ε σω ω ω σαι και

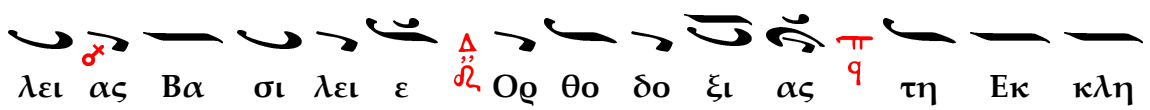
 φω τι σαι τας ψυ χας ημων

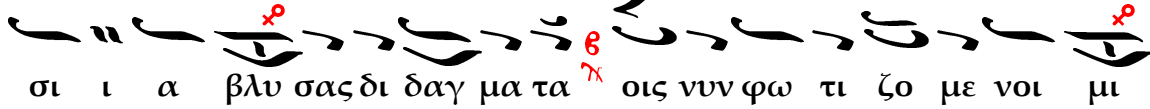
Στίχ. ε'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

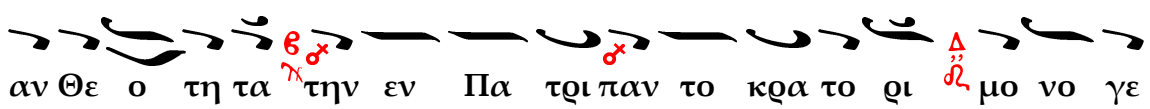
τε αυ τον παντες οι λαοι

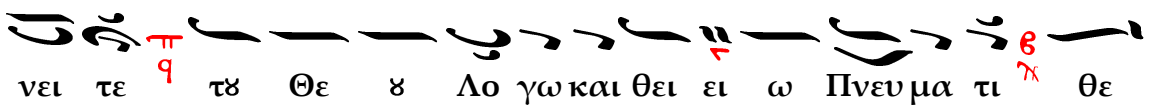
I ε ραρχι ι ασ στο λαις η γλα ι σμε ε νος χαι

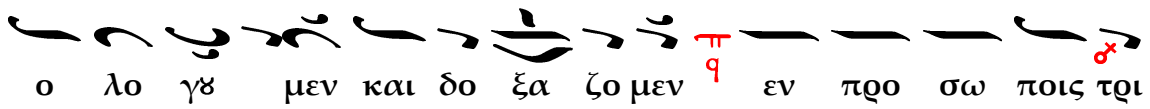
 ρων α νε κη ρυ ξας το Ε ευ αγ γε λι ον της βα σι

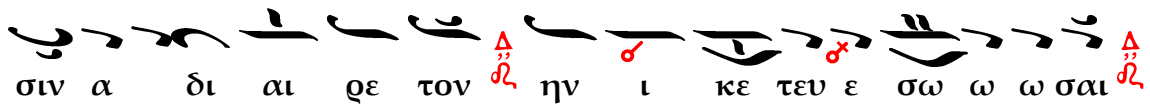
 λει ασ Βα σι λει ε Ορθο δο ξι ασ τη Εκ κλη

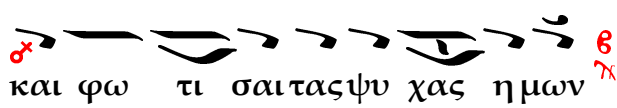
 σι ι α βλυ σας δι δα γ μα τα οις νυν φω τι ζο με νοι μι

 αν Θε ο τη τα την εν Πα τρι παν το κρα το ρι μο νο γε

 νει τε τθ Θε ο Λο γω και θει ει ω Πνευμα τι θε

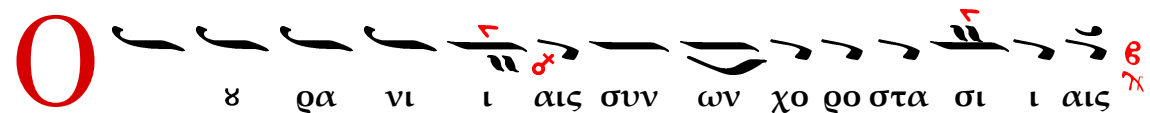
 ο λο γω μεν και δο ξα ζο μεν εν προ σω ποις τρι

 σιν α δι αι ρε τον ην ι κε τευ ε σω ω ω σαι

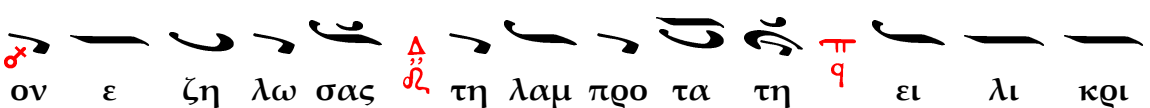
 και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

 του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

O ρα νι ι αις συν ων χο ρο στα σι ι αις

 και συν αυ λι ζο με νος πα τερ Βα σι λει ε ων και τον βι

 ον ε ζη λω σας τη λαμ προ τα τη ει λι κρι

νει ει α της πο ο λι τει ασ οε ε τι με τα σω μα
 τος α να α στρε φο μενος τας ε πι γης ως τις α
 σαρκος τας εν τρυ φων τας της θε ο πνευστα δι δα α
 σκα λι ασ οε εκ των κιν δυ νων και τσ σκο ο τας
 της α γνω σι ασ Χριστον τον Θε ον η μων κα
 θι κε τευ ε σω ω ω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας η
 μων

Δόξα. Ανατολίου.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Σ ο φι α ασ ε ρα α στης γε νο με νος ο
 σι ε ε και παν των τω ων ο ο ον τω ων την
 προς Θε ον προ κρι να ασ συμ βι ι ι ω ω ω
 ω σιν με λε ε την θα α να α α του ου ει
 κο ο τω στω βι ω κα τε ε ε ε λι ι ι ι πες

τα γαρ σα αρ κο ος πα α α θη εγ κρα τει α ας πο ο
 νοις σε αυ του ου περι ε λο ο ο ο με ε ε ε
 νος και θει ει ου με λε ε ε ε τη νο ο ο μου ου
 α δου ου λω τον της ψυ υ χης τη ρη σας το α α
 ξι ι ι ι ι ω ω ω μα α ρε της περι ου ου
 σι ι α ο λο ο ντης σα αρ κος το ο φρο νη η μα
 καθυ πε ε τα ξας τω πνε ε ε ευ μα α α α τι
 δι ο σα ρκα μι ση σας και αι κο ο ο σμον και αι κο
 ο σμο κρα α α το ο ο ο ρα πα ρι στα α με
 νο ος τω χρι ι στω αι τη σαι ταις ψυ χαι αι αι αις
 η η η η μω ων το με γα α ε ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Σ υγ κα τα βαι νων ο Σω ω τηρ τω γε νει των

α αν θρω ω ωπων ^β κα τε δε ξα το σπαργα νων πε
 ρι ι ι ι βο ο ο ο λην ^{Δι} ου ουκ ε βδε ε λυ ξα α
^{Νη} το σαρ κο ος την πε ε ρι το ο μην ^{Δι} ο οκ τα η
 με ε ρος κα τα την Μη η τε ε ε ρα α ^β ο α
 να αρ χο ο ος κα α τα τον Πα α α τε ε ε ε
 ρα ^ν αυ τω πι στοι οι βο η η η σω ω ω
^{Δι} μεν συ ει ει ο θε ο ο ο ος η η η η μω ων ε
 λε η η σο ο ο ον η η η η μα α α ας ^{Νη}

* * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

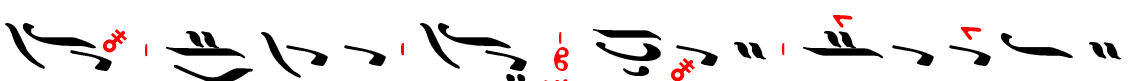
Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - ς

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

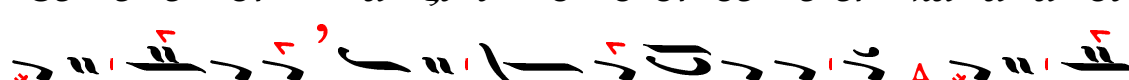

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

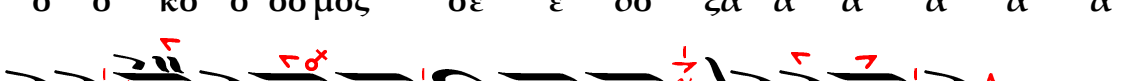

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε ϛ

 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι θ

Φως ἰλααρον αγιασδοοοξησα
θαναατα Πατροσ ουρα νι ι ι ου α γι
ου μα καροσ Ι η σα ς Χρι ι ι στε ελ
θο ο ον τεσ ε πι ι την η λι ς δυ υ υ
σιν ι δο ντε εσ φωσ ε σπε ρι νον υ μνα μεν
Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
και ροισ υ μνει ει ει σθαι αι φω ναισ αι σι ι αισ Υι
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
δδ ςς δι ο ο ο ο ο κο ο σμοσ σε ε δο
ξα α α ζει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονοσ: Ἐσπέρασ προκειμενον.

Και φάλλεται ἐκ γ' τὸ προκειμενον τῆσ ἡμέρασ.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρασ.

Ἦχοσ πδ Νη ς

Ιδδ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. α'. Οί έστῶτες έν οίκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κδ υ

Θε ου ημων

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. β'. Έν ταίς νυξίν έπάρατε τās χειρας ύμῶν εις τὰ άγια και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ υ υ υ υ

Τῆ Δευτέρα έσπέρας.

Ήχος Δι - θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Έν τῷ έπικαλεισθαι με εισήκουσάς μου, ό Θεός της δικαιοσύνης μου· έν θλίψει έπλάτυνάς με. Οικτειρήσόν με και

ει σα κδσον της προσευ χη ης μδ

Κ υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον ϵ

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε Δ χ ϵ
κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα Δ ϵ μ
ας με

Kυ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς ϵ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον Δ χ ϵ

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Tο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ ρ ρ

πα σαστας η με ραστηςζω ης μς Π ρ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· Δ ρ ρ εἰς τόπον

χλόης Δ ρ ρ ϵ κ μ ϵ κ α τ ϵ σ κ η ν ω σ ϵ ν Δ ρ ρ

Tο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ ρ ρ

πα σαστας η με ραστηςζω ης μς Π ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ ρ ρ οὐ

φοβηθήσομαι κακά Δ ρ ρ ϵ τ ι σ υ υ μ ϵ τ ϵ μ δ δ ϵ ι Δ ρ ρ

Tο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ ρ ρ

πα σαστας η με ρασηζω η ης μη 8 8 ⁷_π₉

Τῆ Τετάρτη ἑσπέρας.

ᾠχος ^λ_π₉ — **Κε ρ**

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^u₉

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^u₉ ε νω τι

σαι τα ^χ ρη μα τα τσ στο μα τοςμη ^u₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^u₉

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^u₉ και ο ^χ Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυ χησμη ^u₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε ^u₉

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

ᾠχος ^λ_π₉ — **Δι - θ**

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι

8 τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μ8

Η βο η θει α α μ8 πα ρα Κυ ρι ι ι

8 τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

την ψυ χην σο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ8 πα ρα Κυ ρι ι 8 τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος ᾠ Γα φ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ8 ει το ε λε

ο ος 8 προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ἐ ξε λ8 με εκ των εχ θρων μ8 ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

 τρω σαι αι με
Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με
 Στίχος β'. Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
 α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον
 με
Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε ο
 ος σ ς προ φθα σει με ε ε ε

* * *

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιζ' 1-14).

Ὠφθη Κύριος, τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους Ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς Ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σύ, καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν,

περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἄρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (ἡ 22-30).

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἦνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἥμην, ἣ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντί καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Παροιμ. ι' 31, ἐκλογή).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾶ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸς δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾶ Κύριος ὀσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾶσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν

χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἄνθρωποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθῆ. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὸς Πατέρων καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ

καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Γερμανοῦ.

Ἦχος Γα ϕ

X^{Γα} ρι στον ει ει σοι κι σα α α με νος εν τη
η η η η ψυ υ χη η η σϛ^ϛ δι α της κα
θα ρας σϛ πο ο ο λι ι τει ει ει ας^{Δι ϛ} την πη
γη η ην τη ης ζω ω η ης^{Πα Δι ϛ} ι ε ρο φα α αν
τα Βα α σι ι ι λει ει ει ε ε^{Γα ϛ} πο τα μϛ ϛ

ς α νε ε βλυ υ σας ^υ δογ μα α α των ευ σε βω ω
 ων τη η Οι ι κς με ε ε νη η ^{νη} ε ξω ω
 ων πο τι ζο ο ο με νος ^υ ο πι στος της Εκ κλη
 σι ι ι ι α ας λα α α ος ^υ καρ πων χει ει
 λε ε ων ο μο λο γς ς ς εν των την χα α α
 α α ριν προ σφε ε ε ρει ει ^{γα} τω δο ξα σαν τι
 την μνη μνη σς ^υ εις αι ω να α α αι ω νο ος ^ζ

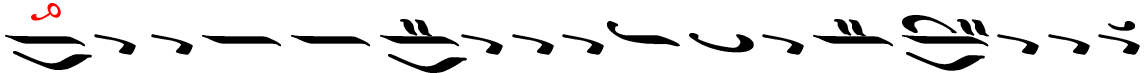

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

M ^{γα} υ ρον εκ κε νω θε ε εν ε πι σοι οι οι της
 χα α ρι ι τος ε ε ε ε χρι ι σε ε ε σε ^υ
 ι ε ρο ρ γη η σαι το Ευ α αγ γε λι ι ον της βα
 σι λει ας τω ω ων Ου ρα α νων ^υ Βα σι ι ι λει ει
 ει ε ε θε ε ο ο φα α α αν τω ωρ ^π
^{νη} τς Χρι στς ευ ω δι ι ι ι α α γε νο με νο ος ^ν
 την ο σμην της γνω σε ως α αυ τς την Οι κς με ε
 ε νην ε ε πλη η η ρω ω ω ω σα ας ^{γα} δι ο

τας φω να ασ των οι κε ε τω ω ων σδ δ ευ με νω ως
 δε χο ο με ε ε νος αι τησαι αι η η η μιν
 τοις τι μω σι ι σε το με γα ε ε ε ε ε
 ε λε ε ος

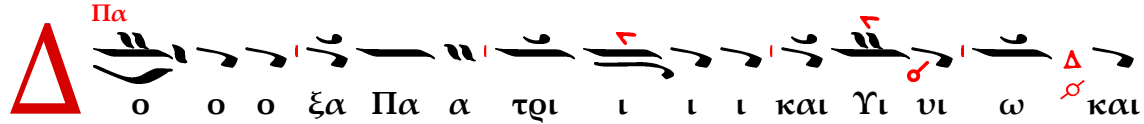
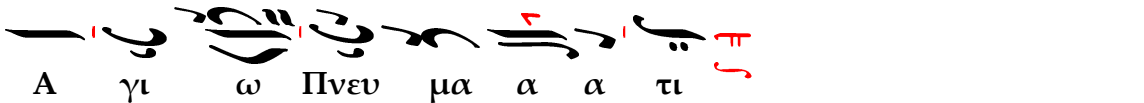
Ὁ αὐτός. Βύζαντος.

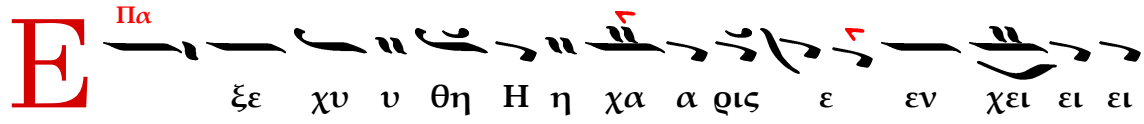
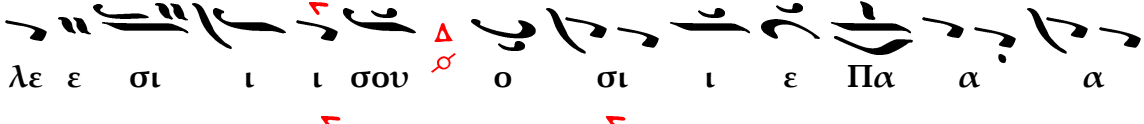
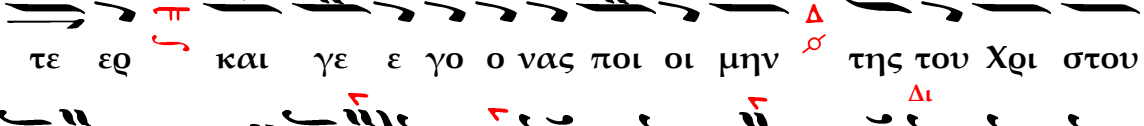
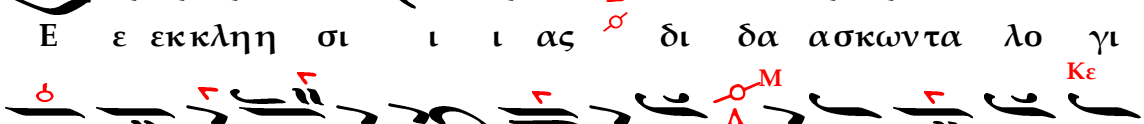
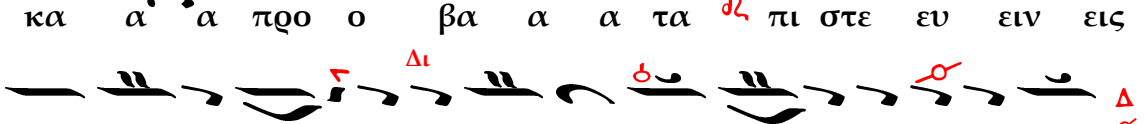
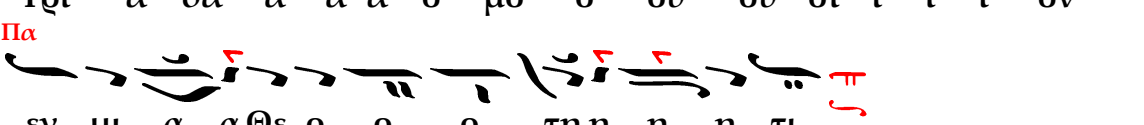

T ην ι ε ρα τι κην στο λη η ην αμ πε χο ο
 ο με νος Τρι α α α δος υ περ μα χε ε Βα α σι ι
 ι λει ει ει ει ε ε θρο νω πα ρε στη ης
 οι ι ι ι κα στι ι κω προ κιν δυ νε ε ε ευ ω ων
 της πι στε ω ως και α θλη τι κη ην εν στα α σιν ε
 πι δει ξα με ε νος θυ μον ε πα α α αρ χς κα
 τη η σχυ υ νας θρα συ υ υ υ νο ο με ε ε ν τω
 κρα α α α τει ει ει τη ης ε ευ σε βει ει ει
 ας και σπλα γχνων εκ το μη ην α α α πει λδ δ δν
 το ος προ θυ μως τα α α αυ τα α προ εκρι να ας
 και μαρτυς γε νο με ε νοστη προ αι ρε ε ε ε σει τον

 στε φανον α νε δυ υ υ σω της νι ι ι κης πα α ρα

 Χρι ι στῶ τῶ ε χο ον το ος το με γα ε ε

 ε ε ε λε ε ος

Δόξα. Βυζαντίου.

Ἦχος Πάσα

 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

 Ε ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει ει ει

 λε ε σι ι ι σου ο σι ι ε Πα α α

 τε ερ και γε ε γο ο νας ποι οι μην της του Χρι στου

 Ε ε εκκληη σι ι ι ας δι δα ασκωντα λο γι

 κα α α προ ο βα α α τα πιστε ευ ειν εις

 Τρι α δα α α α ο μο ο ου ου σι ι ι ι ον

 εν μι α α θε ο ο ο τη η η η τι

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κ αὶ νῦ νῦ καὶ ἀ ἀ εὶ καὶ εἰς τὰς αἰ αἰ ὦ
ὦ ὦ νὰς τῶν αἰ ὦ ὦ ὦ ὦ νῶ ὦν ἀ ἀ ἀ μὴν
Σ νῆ υγ κα τα βαι νων ο Σω ὦ τηρ τῶ γε νει τῶν
ἀ ἀν θρω ὦ ὦ πων κα τε δε ξα το σπα ργα νων πε
ρι ι ι ι βο ο ο ο λην ου ουκ ε βδε ε λυ ξα ἀ
το σα ρ κο ος τη ν πε ε ρι το ο μὴν ο οκ τα η
με ε ρος κα τα την Μη η τε ε ε ρα ἀ ο ἀ
να ἀρ χο ο ος κα ἀ τα τον Πα ἀ ἀ τε ε ε ε
ρα αυ τῶ πι στοι οι βο η η η σω ὦ ὦ ὦ
μεν σου εἰ εἰ ο θε ο ο ο ος η η η η μῶ ὦν ε
λε η η σο ο ο ον η η η η μα ἀ ἀ ἀς

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Βύζαντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ω^{Πα} —————
θει α και ι ε ρα της Χρι στῃ Εκκλη σι ας με
λι ισ σα ^π₉ Βα σι ι λει ε πα αμ μα κα α̣ α̣
ρι ι ι ι στε ^π₉ συ γαρ τῷ θει ὄ πο θῶ τω κε εν τρω σε
αυ το ον κα θο ο πλι ι ι ι σας ^π₉ των θε ο
στυ γων αι ρε σε ε ων τας βλα σφη μι α ας κα τε ε
ε ε τρω ω ω ω σας ^π₉ και ταις ψυ χαι αις των πι ι
^{Πα}
στων ^π₉ ευ σε βει ας τον γλυ κα σμον ε ε θη σα α̣ αυ
ρι ι ι ι σας ^π₉ και νυν τῷ θει ὄς λει μω ω νας της α
^Μ
κη ρα τῷ δι ερ χο ο ο με νος νο ο μης ^π₉ ^{Πα} μνη
μο νευ ε ε ε ε και αι η η μων ^π₉ πα ρε στως την Τρι
α δα την ο ο μο ὄ ὄ ὄ ὄ σι ι ι ι ον ^π₉

Βασιλείου Μοναχοῦ. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν ^π₉ και η με λε τη της
καρ ^χ δι ας μῶ συ υ νε ε ε ε σιν ^π₉

Π^{Πα} αν των των α γι ω ν α νε μα α ξω τας α ρε ε
 τας ^{Πα} πα τη ρ η μω ω ν Βα σι ι ι λει ει ει
 ει ε ^Π Μω υ σε ως το πρα α ον Η λι ς τον ζη η
 η λον ^Π Πε τρη την ο μο ο λο ο γι ι αν ²² Ι ω αν
 ν ς ς τη η ην Θε ο ο λο γι ι ι ι αν ^Π ως Παν
 λος εκ βο ω ω ω ν ς ς κ ε πα α α αυ σω ^Π τις
 α σθε νει και ς ς ς κ α σθε ε νω ²² τις σκαν δα λι ζε ε
 ται και αι ς ς ς κ ε γω ω πυ ρ ς ς ς ς μαι ^Π ο
 θεν συν αυ τοις αυ λι ζο με ε νος ^Π ι κε τευ ε σω
 θη ναι τας ψυ χα α α ας η η η η μων ^Π

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Δι - ς

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ Δ

λα λη η σει κρι ι σιν Δ

Τ^{Δι} ων ον των εκ με λε τη σαστην φυ σιν Δ και παν

των πε ρι σκο πη η η η σας το α α α στα α α α

τον ^β μο νον ε ευ ρες α κι ι ι νη τον Δ τον υ

περ ς σι ω ως ο ον τα Δη μι ςρ γο ο ο ον τϵ
 πα αν τος ω και μα α α αλ λον προ θε ε ε ε
 με ε ε ε νος των ςκ ον των τον πο ο θο ο ον α
 πε ερ ρι ι ι ι ψας προ σβευ ε ε ε και η η
 μας τϵ θει ς πο ο ο θϵ ς τυ υ υ χειν ι
 ε ρο φαν τα Βα α σι ι ι λει ει ει ει

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Βυζαντίου.

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

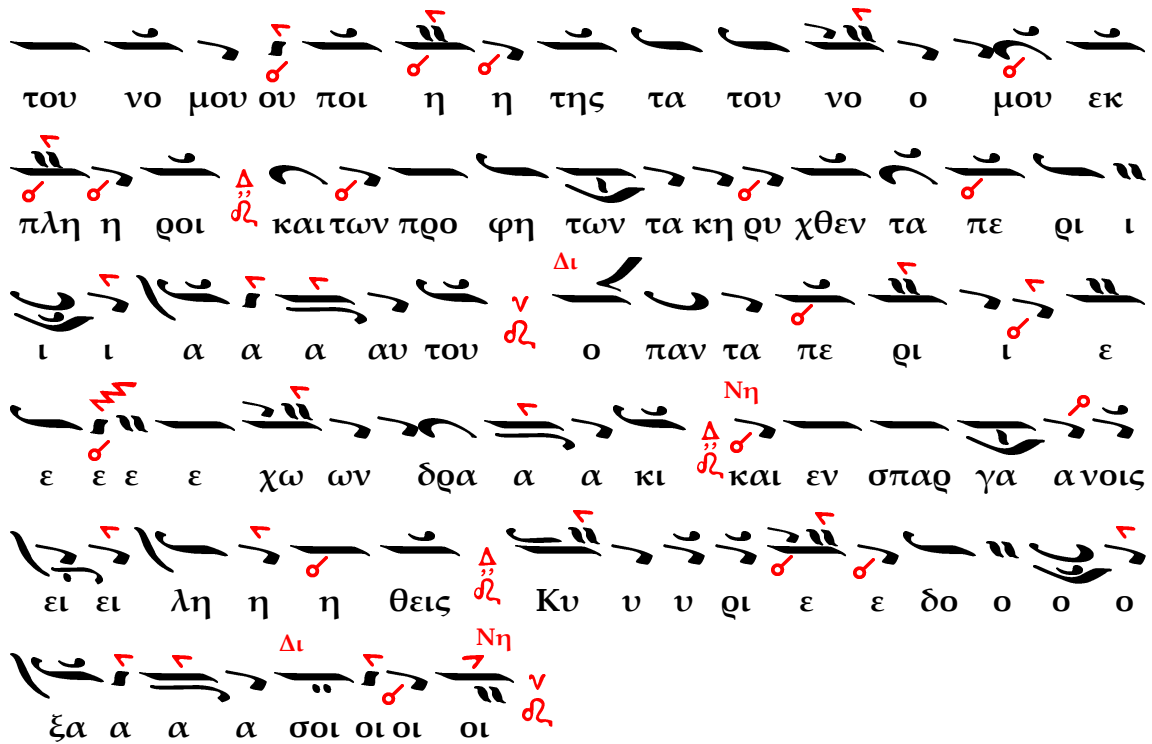
Ο την χα ρι ι ιν τω ω ν θα αυ μα α α
 των ου ρα νο θεν κο ο ο μι σα α με ε ε ε
 νος και την πλα νη η η ην τω ω ν ει ει δω ω
 λων στη λι τευ σας ε εν τοις δο ο ο ο γ
 μα α α α σιν αρ χι ε ρε ε ω ω ω ν υ

πα αρ χει εις δο ξα α α και ε ε δραι αι ω ω ω ω
 μα παμ μα κα ρι στε ε Βα σι ι ι ι
 λει ει ει ει ε και παν των των πα α τε ρων δι δα
 σκα λι ι α α ας υ πο ο δει ει ει ει μα παρ
 ρη σι αν ε ε χων προς Χρι ι στον αυ τον ι
 ι κε ε ε τε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Ἀνατολίου.

Ἦχος Νη ρ

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νων α α α μην
Ο υκ ε πη σχυν θη ο πα να γα θος Θε ε ος
 της σαρ κο ος την πε ρι το ο μη ην α πο τμη
 η η θη η η η ναι αλλ ε ε δω κε εν ε α αυ
 τον τυ υ πον και αι υ πο γρα αμ μον πα α α
 σι ι προς σω τη η η ρι ι ι ι αν ο γαρ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

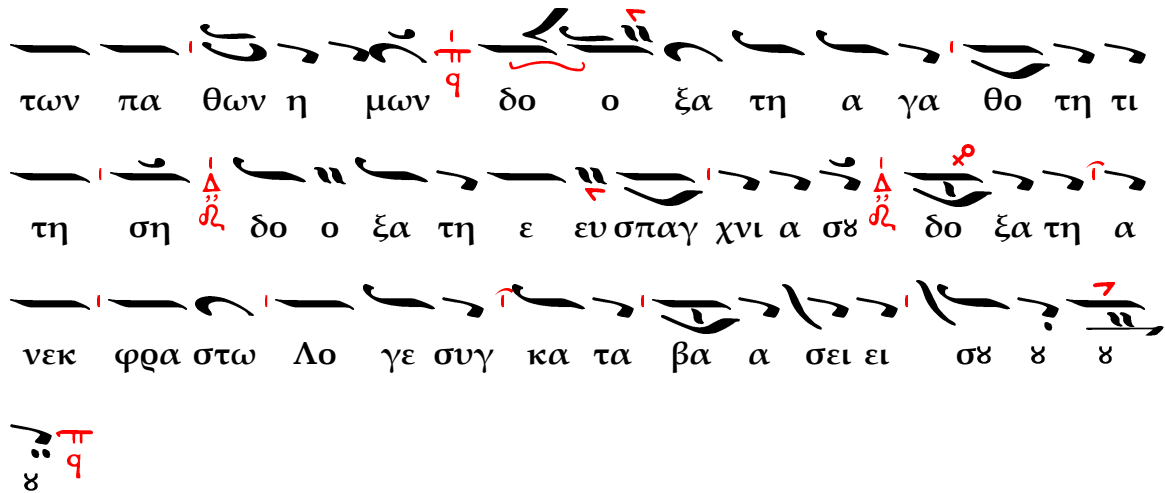
Ἦχος Ἱ Πα ρ

Εἰς πασαντην γην ἐξηλθεν ὁ φθογγος σὺ ὡς
δεξαμένητον λογον σὺ διουθεοπρεπὺς ἐδο
γματισας τὴν φύσιντων ὁ ὄντων ἐτρανώσας
τατων ἀνθρώπων ἠθηκατε κοσμησας βασι
λειον ἰερατευμα πατερ ὁ σι ἐχρη
σον τον θε ὄν ἰκετευ ἐδώρησασθαι ἡμιν το
μεγαεελεεος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Μορφην ἀναλλοιωτῶς ἀνθρώπινην προσε
λαβες θε ὄς ὡν κατῆσαν πολυεὺς πλάγ
χνε Κυριε και νομον ἐκπληρων περιτομην
θελησεικαταδεχησαρκικην ὁπως παύσης
τασκι ὠδη και περιεληστο κάλυμα

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *